

గౌరవస్థానం

రేడియో కొస్తుతర్వాత రాఘవరావుకూ రాజేశ్వరికీ వారి పిల్లలకూ దానితోడిదే లోకమైపోయింది. ఏ రోజుకాలోజు నవనవమైన కార్యక్రమాలు వినడమూ వానిని గుఱించి మళ్ళీ మళ్ళీ చెప్పుకోడమూ విమర్శించుకోడమూ వాదించు కోడమూ. ఒకటేమిటి అంతా రేడియో లోకమే.

సాయంత్రం నాలుగు గంటలైంది. విజయవాడ రేడియో షేరంటం కార్యక్రమం వినడానికి త్వరత్వరగా కాఫీలు ఫలహారాలు ముగించుకొని వచ్చి కుర్చీలో కూర్చున్నది రాజేశ్వరి. “అహ! తయారైనానూ మీ స్త్రీల కార్యక్రమం వినడమంటే నీకెంత సరదా. ఎంత పనైనా మానుకొని వస్తావన్నాడు” రాఘవరావు నవ్వుతూ. “రేడియో పెట్టండి. యివ్వాల చాలా ముఖ్యమైన విషయ మున్నది,” అన్నది రాజేశ్వరి. “ఏమిటేమి” టన్నాడు రాఘవరావు. “స్వతంత్ర భారతవర్షంలో స్త్రీల స్థానము. గుఱించి ఒక విదుషీమణి ప్రసంగ ఉన్న

మనదేశంలో స్త్రీల కష్టాలు “లా” కు బద్దం కానివి, శాసనాలకు లొంగనివి. వానిని రాజ శాసనాలు పరిష్కారం చెయ్యలేవు. స్త్రీ పురుషుల మధ్య బానిసేయజమాని భావం వున్నంతవరకు శాసనరూపేణ హక్కులు వచ్చినా ఆవి కాగితం మీది హక్కులుబాత్రమే.

దన్నది. రాజేశ్వరి ప్రారంభ గీతమైన తర్వాత ప్రసంగం ప్రారంభమైంది. సతీపతులిద్దరు శ్రద్ధగా విన్నాడు—భారత రాజ్యాంగ చట్టంలో స్త్రీలకు పురుషులతో సమానంగా లభించిన హక్కులు బాధ్యతలు ఉపన్యాసకురాలు ఎంతో చక్కగా వివరించింది. ఆఁ యీ కాగితాలమీద వ్రాయ బడినహక్కులకేమిటే అన్నట్టు రాజేశ్వరి అసంతృప్తిగా ఏదో ఆలోచిస్తూ ఉండిపోయింది. వెంటనే రాఘవరావు ఆమె వంక మందహాసంతో చూస్తూ “ఇకనేమీ మీ రొట్టె నేతిలో పడ్డదన్నమాటే. మీరు పురుషులతోబాటు సమాన మగు ఏ హక్కులు కావలెనని పదింపదిగా తీర్మానిస్తున్నారో అవన్నీ వచ్చేసినాయి” అన్నాడు.

“రొట్టె నేతిలో పడంగానే ఏం సంబరము, చేతిలో పడొద్దూ?” అన్నది రాజేశ్వరి.

“నేతిలో పడ్డది చేతిలోకి రాకేం చేస్తుంది. స్త్రీ అన్న కారణంగా ఎందునూ నిషేధించరాదు—చదువులు, ఉద్యోగాలు, ఆస్తి హక్కులు, వోటు హక్కులు ప్రాతినిధ్యపు హక్కులు ఒకటేమిటి అన్నీ వచ్చాయిగా?”

“ఈ రావడానికేమిలెండి?”

“రాబట్టే గవర్నరులు, మంత్రులు రాయబారిణులు, శాసన సభల్లో సభ్యులు, స్వీకర్లు—ఓ అన్నీ చేస్తున్నారు.”

“పదహారుకోట్ల నల్లై - లక్షల స్త్రీలల్లోను వీరెన్ని నేలవంతు?”

“ఓహో అందరికి రాలే దనా నీ కోపం? మగవాళ్లు మాత్రం అందరూ మహా స్మృత పదవుల్లోనే ఉన్నారు.”

“అదే నేను చెప్పేదీనీ? స్త్రీలైనా పురుషులైనా ఏ

పదిమందో గొప్ప ఉద్యోగాలు చేస్తే ఏమి జరిగింది. అయినా మీ మగవారితో మాకు సాటేమిటండీ. మావన్నీ కాగితాలమీది హక్కులు”

“ఎవరికైనా కాగితములమీద వ్రాసిన తర్వాతనేగా ఆమలులోకి వచ్చేది? ఇప్పుడు ఏ స్త్రీయైనా ఒక ఉద్యోగానికి దరఖాస్తు చేస్తే స్త్రీలకు యివ్వబడదని త్రోసివేయడానికి వీలవుతుందా?”

“చూడండి. లంచాలు పుచ్చుకొనే ఉద్యోగస్థులను బ్లాకుమార్కెట్టు సాగించే వ్యాపారస్థులనూ శిక్షించడానికి ఎన్నో చట్టాలున్నాయి శిష్యులలో. అయితేనేమీ

శ్రీమతి కనుపర్తి వరలక్ష్మమ్మ

గౌరవస్థానం

చట్టానికి కానరాని వెలుతులేవో వారి ఆశలను పూరిస్తూనే ఉన్నాయి. దొంగకు తోడుపాడ్యే పిచ్చిదేశం మనది.”

“అయితే ఏమంటావు?”

“చట్టాలు ప్యాసైతే చాలదంటాను.”

“ముందు శాసనాలైతేగాదూ తర్వాత ఉద్యోగాలు వచ్చేది?”

“ఉద్యోగా లెవరికి కావాలండీ?”

“అయితే ఏమి కావాలె?”

“గౌరవస్థానం.”

“పదవితోబాటు ఆదీ వస్తుంది.”

“పదవిలో ఉన్న ఏ పదిమందో ఆ పదవి ఉన్న వాళ్లు రోజూలా గౌరవింపబడతే శ్రీ సంఘమంతా గౌరవింప బడినట్లైతేనా? కాదుగా. శ్రీ అనే వ్యక్తికే గౌరవం రావాలె.”

“అహా! అయితే సరే ఎప్పటికీ తరుగూ ఒరుగూ లేని శాశ్వతమైన గౌరవస్థానం రావలెనంటావు. ఆడపిల్ల అనేది మూర్ఖ గర్భంలోంచి బయటికి వచ్చి కాల గర్భంలో కలిసి పోయేవరకూ ఒక్క విధమైన గౌరవం రావాలెనంటావు. ఛేష్—”

“మీ రిట్టా ఆక్షేపిస్తే నేను చెప్పలేను.”

“అబ్బ! ఇదే నీతో వచ్చిన చిక్క ప్రసంగం మధ్యలో యిట్టే కోపం తెప్పించుకొని సంభాషణకు అంతరాయం కల్పిస్తావు ఇంతకు—నేనేమన్నాను? మీరు ఎన్నాళ్ల నుంచో సమాన హక్కులు కావాలెనంటున్నారు గనుక అవి వచ్చేకాయన్నాను.”

“ఏమి వచ్చాయి? మన దేశంలో శ్రీల కష్టాలు లాకుబద్ధం కానివీ. శాసనాలకు లొంగనివీని. వానిని రాజ శాసనాలు పరిష్కారం చెయ్యలేవు. నిజం చెప్పవలసివస్తే మన దేశంలో పురుషులకు శ్రీలను గౌరవం గా చూడటము తెలియదు. శ్రీని మన్నించడం న్యూనతగా గూడా భావిస్తారు—ఒక శ్రీని చిన్నబుచ్చడమంటే అలవోకగా సరదాగా చేస్తారు.”

“నీవు పొరబడుతున్నావు. మన పురాణాల్లో త్రిమూర్తుల భార్యలకున్న గౌరవం ఎవరికున్నది? మన దేశంలో మాతృస్థానంలో శ్రీకివున్న పూజ్యత ఎక్కడున్నది?”

“త్రిమూర్తుల భార్యల కథలూ ధర్మ శాస్త్రాల్లోని ఖోకాలు బాగానే ఉండవచ్చును కాని ప్రస్తుతం ఆచరణలో ఉన్న విషయం చూడండి.”

“ఆచరణలో మాత్రం?”

“అవును మీకేమి తెలుస్తుంది మీరు ఆపోజివ్ పార్టీవారు”

“నీవి వట్టి ఆపోవాలు. ఇప్పుడు శ్రీల గౌరవం చాలా హెచ్చింది.”

“చట్టాల ఆడంబరం చూచి మీరట్లా అభిప్రాయపడుతున్నట్టున్నారు. మీ రెన్నైన చెప్పండి పురుషులు శ్రీలను చులకనగా చూడటంలో లవలేకమైనా మార్పు కలగలేదు.”

“తార్కాణం?”

“నేలు లక్షలు.”

“ఉదాహరణకొక్కటి.”

“ఆధునికులు వ్రాసే కథలు చదవండి, కావ్యాలు చదవండి. పత్రికలు చదవండి. ప్రహసనాలు చదవండి నాటకాలు చదవండి. సినిమాలు చూడండి నాటకాలు చూడండి పురణాలు వినండి హరికథలు వినండి. పాటలు వినండి పద్యాలు వినండి. చదువుకొనే విద్యార్థిని చూడండి శ్రీ యెంత చులకనగా చూడబడుతున్నదో తెలుస్తుంది. ఎదుటి మనిషి శ్రీ గదా. మనమేమన్నా మళ్లీ ఎదురు తిరిగి అనడుగదా. మన మెట్లా మాట్లాడినా పరవాలేదని చూస్తున్నారేగాని ఇందువల్ల తమ గౌరవమెంత వచ్చిపోతున్నదో చూచుకోడంలేదు పురుషులు. ప్రతి క్రియా విరహితలైన శ్రీలంటే మగవారికంత తేలిక. ఆ సంగతులన్నీ అట్లా ఉంచండి. ఇట్లోవైనా భార్యను మన్ననగా చూచే భర్త ఒక్కడైన మచ్చుకైనా కనిపిస్తాడేమో.”

“ఆ, నేనుండగానే ఎంత అన్యాయానికి ఒడి గట్టావు!”

“(నవ్వుతూ) మీరు మహా మన్నిస్తున్నారు.”

గౌరవస్థానం

“మన్నించకచేసే దేమున్నది? “పడతుకలయొద్ద మగవారు బానిసీలు”

“ఆ యీ వ్రాతలకేమి మీ వంటి భావ కవులుంటే యిట్లాంటి వెన్నెనా వ్రాస్తారు.”

“ఇది నేను వ్రాసిందికాదు.”

“మీవంటివారు వేరొకరు. నూతన రాజ్యాంగ చట్టం ప్రకారం. స్త్రీకి చదువుకోడానికి, ఉద్యోగాలు చేయడానికి ఆస్తి పాస్తులు అనుభవించడానికి, వోట్ల నివ్వడానికి శాసనసభల్లో ప్రవేశించడానికి స్థానాధికారాలు చలాయించడానికి అధికారాలు వచ్చాయి యిక మీకేమి తక్కువని మీరంటున్నారు—నిజంగా మనకన్నీ వచ్చినాయని స్త్రీలు అనుకుంటున్నారు. కాని స్త్రీ పురుషుల మధ్యనున్న యజమాని బానిసభావం అట్లాగే వున్నది. అందువల్ల ఆతని నిరంకుశత్వం ఆమెపై బహుముఖాలుగా చెలాయించబడుతునే ఉన్నది. ఆమెను పుట్టింట్టికి తరిమి వేస్తునే ఉన్నాడు. అక్కడనుండి ఏమేమో కట్టుకురమ్మని నిర్బంధిస్తునే ఉన్నాడు. ఆమెను పరిత్యజించి పునఃవివాహం చేసుకుంటూనే ఉన్నాడు. ఆమె సలహా పాటించకుండా ఆస్తిపాస్తులు తగలేస్తునే ఉన్నాడు. తన సహభృత్యుడైన ఆ వ్యక్తిని గుర్తించకుండా నిరంకుశంగా ప్రవర్తిస్తున్నాడు. ఆమెను జోగిని చేయతలచుకుంటే జోగిని భోగిని చేయతలచుకుంటే భోగిని చేయడం యింకా ఆతని చేతులలోనే ఉన్నది. స్త్రీగూడా మనిషేననీ, ఆమెకు హృదయం ఉన్నదనీ, తెలివితేటలున్నవనీ, యుక్తాయుక్త పరిజ్ఞాన మున్నదనీ, ఆమెను తనతో సమానంగా చూడటం తన ధర్మమనీ పురుషునకు తోచడమేలేదు. ఈ తలంపు పురుషుని హృదయంలో కలగనప్పుడు స్త్రీకి గౌరవ మెట్లా వస్తుంది? ఏ చట్టాలు వీరిని రక్షిస్తాయి. అందువల్లనే మహాత్ముడు ప్రతి సంస్కరణకూ మనః పరివర్తన ముఖ్యమంటూ ఉండేవాడు. దీనికి అంతే.”

“ఆహాహా! ఏమి మహాపన్యాసము. నీ శ్రవణం గూడా రేడియోకెక్కిస్తే బాగా ఉండును. మీ స్త్రీలంతా విని ఆనందిస్తారు.”

“మీరుమాత్రం సంతోషించరన్నమాట.”

“నేను ఆపోజిషనుపార్టీ వాడనని యిండాక నే అన్నావుగా. నేను సంతోషిస్తానంటే నమ్ముతావు.”

“ఇంతకూ ఈ స్త్రీ స్వాస్యతకంతకూ కీలకం ఒకటే ఉన్నది.”

“ఏమిటో అదిగూడ వినిపిస్తే”

“స్త్రీకి ఆర్థికోపపత్తి లేదు. అందువల్లనే స్వయం వ్యక్తిత్వంగాడా లేదు—అప్పుడేతే స్త్రీ ఒకరి పెట్టుపోతులుమీద ఆధారపడి ఉన్నదో అప్పుడే ఆమె బ్రతుకు తేలికైపోయింది—”

“బరు వెక్కడానికి నీవే ఏదో ఉపాయం నూచించూ”

“తన్ను దాను పోషించుకోడం నేర్చుకోవాలె”

“సరిసరి యిదా నీ నూచన? పాటుకపు స్త్రీ అందరూ తమ్ము దాము పోషించుకోనేవాళ్లే—వాళ్లేం నుఖంగా ఉంటున్నారు?”

“వాళ్లే నయం. సంపన్న కుటుంబీనులు, మధ్య కుటుంబీనులు—పురుషుల పోషణ తప్పితే ఆధోగతిపాలై పోతున్నారు. వాళ్లకు స్వయం పోషణకై ఉండాలి. ఇంతకూ స్త్రీని తనతో సమానమగు స్థాయిలో మిత్రురాలి వలె పురుషుడు చూడాలె. అప్పుడే స్త్రీ పురుషు లిరువురికి సౌఖ్యమూ కలుగుతుంది, దేశం అభివృద్ధిలోకి వస్తుంది. కుటుంబాల్లో శాంతి భద్రతలూ చేకూరితే దేశానికి శాంతి భద్రతలు చేకూరినట్లే.”

“అయితే యీ క్లిష్ట సమస్య భద్రతా సంఘానికి నివేదించవలసిందే.”

“ఎందుకూ? కాశ్మీర సమస్యకు తోడుగా ఉంటుందనా?”

“కాదుకాదు వాళ్లు బాగా చర్చించి యీ విధంగా మెలగండని మా పురుషులకు నూచిస్తే ఆ విధంగా మెలగుదామని.”

“అదికాదులెండి. అక్కడా మనవాళ్లనని మీయెత్తు”
రాఘవరావు పకాలన నవ్వాడు.

